

A. J. 428/1940.

Inkom 1/4 1941. III

Hallands läns lantmäterikontor

E. D. år 1940
Litt. E. n:r 32.

Protokoll, hållet inför länsstyrelsen i Hallands län i fråga om fastställelse av byggnadsplan enligt 60 § i stadsplanelagen den 29 maj 1931 för delar av vissa hemman och samfälligheter under Onsjö och Fammarps byar i Söndrums socken, i sessionssalen å Halmstads slott den 27 januari 1941.

Den 20 juni 1940 inkom godsägaren Eric Stael von Holstein å Vapnö med en så lydande framställning:

"Till etc. Härigenom etc. Bil. A.

Förslaget till byggnadsplan, vilket uppgjorts av länsarkitekten i länet, hade åskådliggjorts å en karta. Till förslaget hörde dels följande byggnadsbestämmelser:

"Förslag etc. Byggnadsbestämmelser etc. Bil. B.
och dels följande beskrivning:

"Förslag etc. Beskrivning etc. Bil. C.

Härpå i ärendet hörd, anförde överlantmätaren i länet, ^{Anders} Back, följande. Å lantmäterikontoret verkställd granskning hade varken i lantmäteritekniskt hänseende eller i avseende å den å plankartan förekomna fastighetsredovisningen givit anledning till anmärkning. Ej heller förelåge ur lantmäterisynpunkt anledning till någon erinran mot de riktlinjer för blivande fastighetsbildning, som planförslaget utvisade.

Genom kungörelse, som uppläste i Söndrums och Halmstads stads församlingars kyrkor den 12 januari 1941 samt varit införd i tidningarna Halland och Hallandsposten för den 13 i samma månad, tillkännagav länsstyrelsen jämlikt 85 och 94 §§ i byggnadsstadgan den 20 november 1931, att tillfälle lämnades vederbörande markägare och övriga av frågan intresserade att yttra sig i ärendet vid sammanträde inför länsstyrelsen eller den, vilken länsstyrelsen därtill förordnade, i sessionssalen å Halmstads slott denna dag klockan 1 e.m.

Jämlikt sagda § 85 sändes exemplar av berörda länskungörelse till

Utan avgift.

Lämnat av

Överlantmätaren.
=====

kommunalfullmäktige i Söndrums socken och till stadsfullmäktige i Halmstad såsom kallelse till sammanträdet, varjämte genom särskilda brev överlantmätaren och länsarkitekten kallades att närvara.

Då nu detta ärende å utsatt tid och ort företogs, inställde sig överlantmätaren i länet Anders Back, länsarkitekten Bengt Östnäs, jägmästaren i Hallands revir Lennart Hollström, distriktslantmätaren i Halmstads distrikt Ragnar Engdahl, godsägaren Eric Stael von Holstein å Vapnö, köpmannen David Wennerholm i Halmstad och hemmansägaren John H. Nilsson i Björkegård i Söndrums socken.

Sedan landshövdingen redogjort för vad som hittills förekommit i ärendet, och härpå ordet lämnats fritt höllos följande anföranden.

Distriktslantmätaren Engdahl: föredrog och utvecklade närmare innehållet i följande av honom nu ingivna skrift:

"I föreliggande etc. Bil. D.

Jägmästaren Hollström: Beträffande läget av de tångvägar, som eventuellt framdeles kunde komma att anläggas i utbyte mot nuvarande tångvägar, vore det av vikt, att de framdroges på sådant sätt, att sanddynerna icke bleve genombrutna.

Överlantmätaren: I anledning av vad distriktslantmätaren Engdahl i sin skrift anført därom, att byggnadsplaneförslaget hade bort uppgöras under hänsynstagande till Fammarps och Onsjö byamäns rätt att taga sten och tång inom ifrågavarande område, samt att planförslaget borde utvisa läget av de tångvägar, som skulle utläggas i utbyte mot de för försling av tång för närvarande där använda vägar, som enligt planförslaget bleve avskurna av för bebyggelse avsedda områden, påpekade överlantmätaren, att godkännande av ett förslag till byggnadsplan icke kunde medföra rubbning i bestående rättigheter. Eftersom byamännen hade rätt till tångvägar, vore det dock önskvärt, att byggnadsplaneförslaget bleve kompletterat på sådant sätt, att därav fullständigt framginge, huru planförfattaren tänkte sig läget och sträckningen ända fram till vederbörande tång-

upplägningsplatser av de tångvägar, som borde utläggas i utbyte mot de nu begagnade tångvägar, vilka enligt det nu föreliggande byggnadsplaneförslaget bleve avskurna av byggnadskvarter.

Länsarkitekten: Tångvägarnas nya lägen borde bestämmas i samråd med intressenterna, ett tvångsförfarande borde så vitt möjligt undvikas. I den mån tångvägarna icke inverkade på planens ändamålsenlighet, torde de sålunda icke böra fixeras förrän vid ägoutbytet. Man borde utgå ifrån, att tångvägarna i planområdets inre delar flyttades till de i planen föreslagna vägområdena; från de öst - västliga planvägarnas västra ändpunkter komme tångvägarna att gå genom den föreslagna parken vid stranden fram till tångupplägningsplatserna. Vilka planvägar som valdes och hur sträckningen genom den föreslagna parken bleve, torde sakna praktisk betydelse ur plansynpunkt, då man kunde utgå ifrån att tångvägarna bleve utlagda med hänsyn till kortast möjliga körlängder och minsta anläggningskostnad. Det torde då ej heller vara erforderligt, att tångvägarnas dragning genom parkområdet fixeras i planen. Stadsplanelagen hindrade ej heller, att vägar framdroges genom parkområde, utan att de i planen vore angivna som vägmark. Det syntes vara lämpligast, att förrättningsmannen vid ägoutbytet framlade förslag till nya sträckningar för tångvägarna, så långt det vore möjligt obunden av planen.

Wennerholm: Talaren bedreve sedan flera år tillbaka tomtupplåtelse från den i distriktslantmätaren Engdahls förut föredragna skrift omförmälda fastigheten Onsjö 13¹. Den i berörda skrift omnämnda huvudväg, som funnes upptagen i den över samma fastighet uppgjorda avstyckningsplanen (varå länsstyrelsens fastställelse icke blivit sökt), hade emellertid icke fått någon fortsättning å det i ärendet ifrågavarande byggnadsplaneförslaget, vilket förhållande vore till olägenhet för exploateringen av fastigheten Onsjö 13¹. Detta missförhållande borde rättas. Emot byggnadsplaneförslaget ville talaren göra den anmärkningen, att bostadskvarteren — därigenom att

deras längdriktning förlagts i öster-väster och icke parallellt med havsstranden — erhållit alltför stort djup, varigenom tomterna bleve mindre begärliga för spekulanter.

Distriktslantmätaren Engdahl anhöll att ånyo få framhålla, att planförslaget borde fullständigt angiva läget av de tångvägar, som skulle ersätta de nu använda tångvägar, som enligt planförslaget bleve avskurna av bostadskvarteren.

Länsarkitekten: Beträffande den i distriktslantmätaren Engdahls skrift upptagna frågan om lämpligheten att begagna sig av kombinationen utomplansbestämmelser jämte avstyckningsplan i stället för byggnadsplan ville talaren framhålla, att det motstånd, som byggnadsplaneinstitutet mött här i länet, föranlett, att flera samhällen i länet, för vilka rätteligen byggnadsplan bort komma till användning, i stället reglerats genom utomplansbestämmelser jämte avstyckningsplan. Det vore angeläget, att byggnadsplaneinstitutet komme i tillämpning i sådana fall, för vilka det vore avsett.

Överlantmätaren: Byggnadsplaneinstitutet lämpade sig bäst i nu förevarande fall. Skillnaden i kostnad mellan byggnadsplan och avstyckningsplan vore icke väsentlig.

Sökanden framställde den frågan, huruvida icke framdeles flera områden för bebyggelse kunde inläggas i planen.

Länsarkitekten besvarade nyssnämnda fråga jakande, men framhöll, att han vore övertygad om att de i byggnadsplanen upptagna bebyggelseområdena komme att räcka under överskådlig tid.

Då något ytterligare icke återstod att anteckna, avslöts sammanträdet.

1911 Som ovan.

In fidem:

Emanuel Pennerger

5

B I L A G A A.
=====

" Till Länsstyrelsen i Hallands län.

Härigenom får jag vördsamt hemställa, att Länsstyrelsen måtte enligt 60 § i stadsplanelagen fastställa bifogade förslag till byggnadsplan för vissa hemman och samfälligheter under Onsjö och Farnarps byar i Söndrums socken, det s.k. Fröeskullsområdet. Området, som med undantag endast för samfälligheterna tillhör mig, är avsett att bebyggas enligt ifrågavarande planförslag, huvudsakligen med sommarbostäder.

ES Halmstad den 18 juni 1940.

Eric Stael v. Holstein."

Förelag till byggnadsplan
för delar av vissa hemman och
samfälligheter under
Onsjö och Fannarps
byar i Söndrums socken, Hallands län.

Planbestämmelserna har
 ändrats 1978-07-20, se
 akt 626

BYGGNADSPLANBESTÄMMELSER.

§ 1.

Byggnadsplaneområdets användning.

Mom. 1. Med B betecknat område får användas endast för bostadsändamål. Länsstyrelsen må dock medgiva inredning av lokaler för handel och hantverk samt för pensionat och liknande rörelse, där så prövas lämpligt.

Uthus eller annan gårdsbyggnad får å tomtpåts icke uppföras. Byggnadsinspektören må dock i undantagsfall medgiva uppförande av dylik byggnad, då inspektören efter grannarnas hörande finner detta med hänsyn till byggnadens ringa storlek och andra inverkan- de omständigheter utan olägenhet kunna ske.

Mom. 2. Med H betecknat område får användas endast för hotell- eller restaurangändamål.

Mom. 3. Med V betecknat område skall utgöra vattenområde, som icke får utfyllas eller överbyggas.

§ 2.

Byggnadssätt.

Mom. 1. Med B eller H betecknat område får bebyggas endast med hus, som uppföras fristående.

§ 3.

Område, som icke eller endast delvis får bebyggas.

Mom. 1. Med punktprickning betecknat område får icke be-

byggas.

Mon. 2. Av tomtplats areal får högst en tiondel bebyggas.

§ 4.

Byggnads läge å tomtplats.

Mon. 1. Byggnad må icke läggas på mindre avstånd från gräns mot intilliggande tomtplats än som motsvarar hälften av den för byggnaden tillåtna största höjden, ej heller i något fall närmare gränsen än 4,5 meter.

Mon. 2. Finnes uthus eller annan gårdsbyggnad utan olägenhet kunna uppföras i gräns mot intilliggande tomtplats eller på mindre avstånd från gränsen än 4,5 meter, må byggnadsinspektören efter grannens hörande sådant medgiva.

Mon. 3. Avståndet mellan skilda byggnader å samma tomtplats må icke vara mindre än som motsvarar den för byggnad tillåtna största höjden; byggnadsinspektören likväl obetaget att, där så prövas lämpligt, för uthus eller annan gårdsbyggnad medgiva mindre avstånd, dock ej under 3 meter.

§ 5.

Antal huvudbyggnader och lägenheter.

Mon. 1. Å med B betecknat område får endast en bostadsbyggnad uppföras å varje tomtplats.

Mon. 2. Å med B betecknat område får bostadsbyggnad innehålla högst två bostadslägenheter.

§ 6.

Tomtplate areal.

Inom med a, b eller c betecknat område får byggnad uppföras endast å tomtplats, vars areal är minst respektive 800, 1000 och 1500 kvadratmeter. Länsstyrelsen må dock medgiva, att byggnad uppföres jämväl å tomtplats, vars areal är mindre, därest särskild anledning därtill föreligger och så prövas kunna ske utan olägenhet.

§ 7.

Fönster till bonings- och arbetsrum.

Framför fönster till bonings- eller arbetsrum skall lämnas obebyggt ett område av minst 9 meters bredd ovan ett plan i jämnhöjd med fönstrets underkant; dock må fönster anbringas mot gårdsdel av mindre bredd ovan detta plan, därest rummets behov av dager är nöjaktigt tillgodosett genom annat fönster.

§ 8.

Hushöjd.

Mom. 1. Å med I, II eller III betecknat område får byggnad icke uppföras till större höjd än respektive 4,5, 6,5 och 12 meter.

Mom. 2. Uthus eller annan gårdsbyggnad får icke uppföras till större höjd än 2,5 meter.

§ 9.

Våningsantal.

Mom. 1. Å med I, II eller III betecknat område får byggnad uppföras med respektive högst en, två och tre våningar.

Mom. 2. Å med v betecknat område får utöver stadgat våningsantal vind inredas.

§ 10.

Takfall.

Tak över oinredd vind får givas en lutning mot horisontalplanet av högst 30°.

§ 11.

Undantag.

Där byggnadsinspektören prövar sådant av arkitektoniska skäl eller eljest nödigt, må för vissa byggnadspartier smärre avvikelser kunna medgivas från vad ovan stadgats angående hushöjd och taklutning.

Länsarkitektkontoret i Halmstad den 5 juni 1940.

Bengt Bengt Östnäs.

Förelag till byggnadsplan för delar av vissa hemman och
samfälligheter under Onsjö och Fannarps byar i Söndrums socken
Hallands län.

Planbestämmelserna har
ändrats 1978-07-20, se
akt 626

BESKRIVNING.

Förelaget omfattar ett område inom Söndrums socken, beläget vid Kattegatt ungefär 1,5 km norr om Tylösand. Området är avsett att bebyggas med sommarbostäder. För området gälla utomplansbestämmelser, fastställda av länsstyrelsen den 2 juli 1938.

Äganderätts-
förhållanden.

All mark inom planområdet, med undantag för vissa samfälligheter, tillhör Vapnö fideikommiss. Samfälligheterna upptaga stranden samt i mindre omfattning delar av dynerna och marken närmast innanför dessa. Ett antal samfälliga vägar gå över området till samfälligheterna vid stranden.

Terräng.

Planområdet sluttar sakta mot havet. Ungefär 500 m från stranden är stigningen något brantare än i övrigt. Längs stranden, utom vid dess nordligaste del ligger på c:a 50 m. avstånd från havet en rad dyner, vilka på vissa ställen nå upp till en höjd av 10 m. över havets medelvattenyta. Hela stranden utgöres av fin sand.

Närmast innanför dynerna är området bevuxet med ljung och enstaka låga tallbestånd. Den södra delen av området upptages i övrigt av tallskog, den norra av åker och äng samt delvis försumpad ljungmark.

Befintliga
vägar.

Tillfarten till området sker för närvarande genom den allmänna väg, som går österut från stranden i områdets nordligaste del, den s.k. Ringenäsvägen. Samtliga vägar inom området, med undantag för Ringenäsvägen och den från denna vid områdets nordöstra gräns utgående vägen, äro markvägar utan större betydelse.

Befintlig
bebyggelse.

Området är för närvarande i huvudsak obebyggt. I närheten

av Ringenäsvägen ligga en lantgård och tre sommarbostäder; inom området finnes i övrigt endast sex mindre sommarstugor.

Vid utformningen av förslaget har det ansetts angeläget att så vitt möjligt bibehålla områdets nuvarande, naturliga karaktär. På grund härav har den norra delen av området, som i stort sett saknar trädvegetation, endast i mindre utsträckning föreslagits utnyttjad för bebyggelse. I den södra, skogbevuxna delen har en tätare bebyggelse ansetts kunna äga rum.

I ungefär nordsydlig riktning har i närheten av planområdets östra gräns dragits en huvudväg, som i norr har anslutning till Ringenäsvägen. Då fråga väckts om anläggande av en allmän väg utmed kusten från Halmstad, förbi Tylösand, genom ifrågavarande område och vidare norrut, har huvudvägen utformats som en genomfartsväg för enabbare trafik. Vägen har förelagts mitt i ett omkring 40 m brett parkbälte. Ungefär parallellt med huvudvägen och väster om denna har föreslagits en uppsamlingsväg, från vilken flertalet bostadsvägar utgå. Intill dese ovannämnda allmänna väg kommer till stånd, torde denna uppsamlingsväg kunna fylla behovet av förbindelseleder parallellt med stranden.

Föreslagna
vägar.

De från uppsamlingsvägen västerut gående bostadsvägarna avslutas innanför dynbältet med vändplaner. Det har icks ansetts önskvärt, att förbinda dessa vägar med en väg parallell med stranden, när körtrafiken i områdena närmast dynerna böra inskränkas så långt som möjligt.

Vägnätet har föreslagits på sådant sätt att lämplig förbindelse med angränsande områden kan erhållas. Erforderliga parkeringsplateer kunna anordnas i parkområdena invid huvudvägar.

För att åstadkomma goda gångförbindelser ha gångvägar på ett flertal ställen föreslagits genom byggnadsområdena. Dessa gångvägar äro tänkta förbundna genom promenadvägar

inom parkområdena.

Parker.

Som föreslagna parker böra nämnas strand- och dynområdet, avsett för friluftsbad, ett större område i planens norra del, lämplig för lek- och sportanläggningar, parkbältet omkring huvudvägen samt smärre parkbälten mellan byggnadsområdena. De senare gå i allmänhet i öst-västlig riktning och äro avsedda att förbinda strandområdet med de österut liggande bostadsområdena.

Byggnadsmark.

Byggnadsmarken är i första hand avsedd för bostadsändamål. Inom området torde i huvudsak endast sommarhus komma att bliva uppförda. Då det emellertid visat sig svårt att anvisa bestämda platser för det fåtal handels- och hantverkslokaler samt pensionat, som kunna erfordras inom området, har i förelaget till byggnadsplanebestämmelser angivits att länsstyrelsen må medgiva uppförande av sådana byggnader inom bostadsområdena. Endast friliggande hus få uppföras.

Inom de flesta bostadsområdena få endast envåningshus uppföras; vindsinredning har i allmänhet icke ansetts böra få förekomma. Endast i den med högre skog bevuxna sydöstra delen av området ha tvåvåningshus ansetts lämpligen kunna tillåtas. Taklutningen har överallt utom inom några mindre områden begränsats till 30° , då det ansetts önskvärt att byggnaderna göras så litet i ögonen fallande som möjligt. Inom sistnämnda områden tillåtes även vindsinredning.

Minimigränsen för tomtplate areal har satts till i allmänhet 800 m^2 inom de områden, där endast envåningshus få uppföras, och till 1000 m^2 inom områden för tvåvåningsbebyggelse. För envåningeområdena i den helt öppna terrängen i planområdets norra del har dock tomtplatsernas minimiareal föreslagits till 1500 m^2 då det ansetts önskvärt att här erhålla en gleare bebyggelse.

I byggnadsplanebestämmelserna har för att undvika uppkomsten av onödigt många byggnadskroppar föreslagits, att uthus i

12.
allmänhet icke får uppföras.

Vid stranden och tämligen centralt i planområdet har mark reserverats för uppförande av hotell- och restaurangbyggnader, varav en mindre del avsetts för trevåningabyggnader, resten för envåningshus. På området för envåningshus är det avsett att uppföras ett flertal mindre byggnader, var och en innehållande ett, två eller tre hotellrum med tillhörande biutrymmen. Denna form av hotell synes väl lämpad för ifrågavarande trakt med hänsyn till dess natur och dess karaktär av rekreationsplats.

Den inom ungefär 100 m från stranden belägna delen av havet har i förslaget upptagits som vattenområde.

Vattenområde.

[Signature] Länssarkitektkontoret i Halmstad den 5 juni 1940.

Bengt Östnäs."

I föreliggande ärende är jag icke rättsägare men, såsom lantmätare på stället, får jag en del förrättningar som följd av planens fastställande. Konsekvenserna av planens upprättande på det ene eller andra sättet kan alltså komma att gå ut över min tjänstverksamhet. Om det anses lämpligt att jag, på detta sätt av frågan intresserad, gör ett uttalande i planärendet, har jag här några synpunkter att förelägga.

Först några ord om den nye principen, nämligen att på sandstränderna & landbygden institutet byggnadsplan införes. Med bortseende från den påbörjade byggnadsplanen i Sketänga — där sjulve belägenheten, för övrigt alldeles emot gränsen till Halstads stad, mera pekar hän på stadsliknande bebyggelse med i huvudsak vinterbonade hus — är detta den första byggnadsplanen, som man möter inom Halstads lantmäteridistrikt. Det har inför länsstyrelsen vid flera tidigare tillfällen hållits liknande sammanträden ute i orterna för reglering av byggnadsverksamheten, och därvid har då och då från länserkitektkontorets sida framkommit trevare att söka få saken ordnad på följande sätt. I de ifrågevarande fallen, som gällt sommar- och semesterbebyggelse utmed sandstränderna, hade funnits av länsstyrelsen godkända avstyckningsplaner; men i stället för att bibehålla samma planer och komplettera dem med utomplansbestämmelser och byggnadsordning hade länserkitektkontoret ifrågasatt, med avstyckningsplanernas slopande, ett beslut från länsstyrelsen om upprättande av byggnadsplaner för stora sammanhängande trakter utmed stränderna. Hittills har jag av princip uppträtt som motståndare mot nämnda, enligt min uppfattning allt för stränge reglering, och sedan markägarna instämt i oppositionen, framförlit av kostnads skull men också utav den anledningen att kombinationen av styckningsplan — utomplansbestämmelser onekligen är snidigare i tillämpningen än byggnadsplaneinstitutet, har länsstyrelsen icke velat påtvinga strandägarna detta senare. Om jag nu i detta särskil-

14

da fall icke opponerar mig mot att byggnadsplan blivit upprättad, så får detta icke fattas såsom ett frångående av min förut uttalade ståndpunkt. Jag anser nämligen, att en dylik plan även i föreliggande fall är för närvarande ganska överflödig, men att, då markägaren-fideikommissarien vill hava en sådan plan upprättad och själv bekostrar densamma, detta må vara hans ensak. Emellertid måste, enligt mitt förmenade, sägas ifrån, att vad som sålunda skett icke innebär att tiden vore mogen för byggnadsplanens införande i också alla andra badortssamhällen, Työlösand, Mellbystrand, Skummeslövsstrand, Laxvik med flera. Jag har särskilt hört mig för om förhållandena i berörda badsamhällen, och av avarn synes framgå, ett gällande institut, d.v.s. avstyckningsplan, utomplansbestämmelser och byggnadsordning, skulle fungera till belåtenhet på dessa platser.

Vad härnäst angår byggnadsplanens detaljer tillåter jag mig här göra följande erinringar.

Omedelbart öfver om planområdet ligger fastigheten Onsö 13¹; enligt uppdrag från dess ägare påbörjade jag i höstas arbeten för upprättandet av avstyckningsplan å samma fastighet, varvid framkommit vissa omständigheter, som måhända torde böra beaktas även vidkommande området norr därom.

Genom Onsö 13¹, vilken fastighet redan är i huvudsak färdigbyggd med idel sommarstugor, löper parallellt med stranden två särskilda långsgående vägar, av vilka den länget i väster eller närmast stranden belägna utan minsta tvivel är att anse såsom huvudvägen. Vid de förberedande planläggningar å Onsö 13¹, som tidigare skett i samband med bebyggandet, har man städes siktat på, att åtminstone nämnda huvudvägen skulle kunna framdrägas norrut för att här avledas inne på byggnadsplanområdet. Byggnadsplanen avstänger emellertid samma huvudväg inne i Onsö 13¹ men fram- och avleder i stället den öfver av de långsgående vägarna. Påvisade förhållandet synes böra

Andres (enklaste ändringen torde vara att låta båda de långsgående vägarna gå fram till den uppfångande vägen inne i byggnadsplaneområdet). Jag har på sin tid själv avstyckat meranämnda fastigheten Onsjö 13¹, varvid densamma såsom servitut tillädes rätt till nödiga utfartsvägar över stamfastigheterna (=marken norr om Onsjö 13¹); enligt mitt förmenande blir det juridiskt obilligt att avvisa ett krav från Onsjö 13¹ om ovan beskrivna huvudvägens främmande för erforderlig framkomst genom byggnadsplaneområdet.

I handlingarna till den avstyckningsförrättning, genom vilken Onsjö 13¹ avskildes, är redogörelse lämnad för en Onsjö och Fannarps by tillkommande gammal servituterättighet avseende hämtning av sten till husbehov "uti bergen inom flygsandefältet". Vid det laga skiftet, som på sin tid verkställdes och fastställdes å det sålunda servitutsbelastade flygsandefältet, har väl såsom samfällt undantag avsetts ett särskilt stenbrottsområde, vilket nu från nordost skjuter in i fastigheten Onsjö 13¹, men härmed är ej till fullo avgjort, att servituterättigheten skulle, med andra trakters uteslutande, vara helt lokaliserad till nämnda stenbrottet. Samtal, som jag haft med delägare inom de ovan beskrivna två byarna, bestyrker också, att bymännen fortfarande anse sig berättigade till hämtning av sten till husbehov inom såväl byggnadsplaneområdet som ock Onsjö 13¹. Vid denna senare fastighetens planläggning har jag sökt eliminera den lurande konflikthanledningen på det sätt, att en efter omständigheterna lämpad del av det stenbemyndade området inom Onsjö 13¹'s gränser lägges ut som öppna platser, där alltså även i fortsättningen den ifrågasatta stenhämtningen utan hinder skulle kunna äga rum. Av beskrivningen till byggnadsplanen framgår ej, huruvida sådant övervägande förekommit vid byggnadsplanens utformning; det synes som om ett beaktande härutinnan måhända vore av nöden.

Redan på sommaren 1937, då jag till planförfattaren överlämnade

de den ursprungliga terrängkartan över byggnadsplanområdet, fäste jag uppmärksamheten på vissa viktiga vägar, som från markerna i öster ledde ned mot stranden, och tillät jag mig framhålla betydelsen av att framkomsten till de punkter på dynbältet, dit berörda vägar ledde, måtte bli vid planläggningen ordnad på ett tillfredsställande sätt. De ifrågavarande vägarne äro, från norr räknat, den synnerligen viktiga tångkörningevägen i planområdets nordvästra del (invid stödpunkten XXXII), den därnäst viktiga tångvägen mot fideikommissets sommarstuga (stödpunkt VII B), tångvägen mot stödpunkt VIII och utfartsvägen från Kronolund (kronojägarbostället) nedmot havet (mot stödpunkten LVIII). Seden byggnadsplanförslaget blivit upprättat, överlämnade fideikommisset år 1938 ett exemplar härav till mig, som genast framställde erinran mot ett nygaberörda vägfrågor icke syntes vara ordnade på ett tillfredsställande sätt. Fideikommisset ville ej heller utan vidare insända byggnadsplanförslaget för fastställelse, utan utverkade år 1939 förordnande för mig att genom ägoutbyte flytta de gamla samfälliga vägarne så, att desamma komme i överensstämmelse med gatorna å planförslaget. På grund härav avhöll jag sammanträde i orten den 5 maj 1939, varvid följande förekom: (se bilagda utdrag ur protokoll, §§ 6 - 10). Såsom förklaring till innehållet i 10 § siata stycket i protokollet bör måhända här särskilt framhållas, att man givetvis icke kunde i laga ordning genom ägoutbyta flytta vägarne förrän, efter byggnadsplanens fastställande, det nya vägläget blivit definitivt fastslaget.

Härefter har emellertid det år 1939 tillgängliga byggnadsplanförslaget blivit väsentligt omarbetat, bland annat så till vida att de flesta av de trafikerade tångvägarne, vilka tidigare varit avskurade av kvartersmark här och var, blivit frilagda ute i de öppna pletsarna. Visserligen kommer härigenom det vid ägoutbytessammanträdet fattade beslutet att delvis hänge i luften, men planändringen innebär givetvis en betydlig förbättring i förhållande till det tidigare förslaget, och härigenom have flera svårigheter för min fortsatta hand-

läggning undanröjts. Enligt mitt förmenande har likväl planförfattaren ännu icke gjort det hela så färdigt, att jag — utan svårigheter — skulle kunna taga vid med ägoutbytens. Jag syftar härvid till en början på det förhållandet, att berörda tångvägar icke alle upptagits i planen såsom vägar eller trafikleder, och detta oaktat tångvägarna under de närmaste åren (eller decennierna) med all säkerhet komma att trafikeras betydligt livligare än många av de nya plangatorna och således komma att utgöra en ganska fast detalj i landskapsbilden. För att jag skall kunna veta, huru bytens skola verkställas i detalj, borde enligt mitt förmenande de ifrågasvarande tångvägarna fastställas i sina lägen såsom en detalj i byggnadsplanen i övrigt. Därjämte må erinnas, att vissa delar av de gamla tångvägarna ännu ligga svekurna inom kvartersmarken utan att planförfattaren antytt, huru flyttningarna här böra verkställas. Enligt mitt förmenande borde jämväl denna detalj — såsom en nödvändig grund för de förestående ägoutbytens — upptagas och fastställas i samband med byggnadsplanen i övrigt. Innan utredning härom föreligger, vet man ej, huruvida de ifrågasatta ägoutbytens kunna lagligen komma till stånd utan förfång, och dessförinnan synes väl knappast någon fastställelse å byggnadsplanen böra ske.

En annan lösning vore givetvis att jämka planen ytterligare något så, att alla de gamla trafikerade tångvägarna bleve helt frilagda från kvartersmarken. Enklaste utvägen och måhända också den bästa

I det nu föreliggande, ändrade skicket av byggnadsplanen har ett bostadsområde utlagts kring den fidelkommissen tillhöriga sommarstugan. Nämnda "kvarter" har kommit att falla såsom en holme ute i den omgivande öppna platsen, men är icke å planen angivet, huru utfartsväg skall tas från sommarstugan till lämpligaste ände av någon bostadsgata i närheten. Blir icke planen här kompletterad, så måste förhållandet kunna giva anledning till vissa förvecklingar vid lentmateriarbetens i fortsättningen. För en ytlig betraktare ser

det för övrigt nästan ut, som om berörda sommarstugutomten fått så stor utsträckning på kartan, att samma tomt komms att på marken nära nog avskära den stora här framgående tångvägen.

Enligt äldre servitutsbestämmelser har byamännen i Onsås och Femmarp rätt till "farkosters landning och uppdragning på stranden med allt övrigt som härmed gemenskap kan äga". Detta meddelas för den händelse att, till följd av nämnda beslut, byggnadsföreskrifterna bör kompletteras med uppgift om möjlighet att på stranden få uppföra exempelvis båthus och fiskredskapsbodar.

Avskrift.

Protokoll vid ägoutbyte mellan, å

ena sidan, dels mark, som är gemensam för Onsås 2¹, 7¹, Onsås Bögeshätten 9¹, Onsås 11¹ och 12¹, dels ock fastigheten Frösekull 4¹, samt å den andra sidan samfällde vägar och tångupplägningsplatser under Femmarps och Onsås byars skifteslag, allt uti Söndrums socken och Hallands län.

§ 1.

År 1939 den 5 maj kl. 10.00 inetälldes sig å förrättningsstället undertecknad distriktslantmätare för förrättningens företagande till handläggning, och hade därvid efter särskilda kallelser infunnit sig edsvurne skifteagodsmännen Erik Larsson i Trottaberg och Oscar Persson i Villa Ekebo, Harplinge samhälle, den förre från Söndrums och den senare från Harplinge socken.

Om sammanträdet hade tillkännagivande utfärdats genom dels kungörelse, som uppläste i Söndrums kyrka söndagen den 16 april 1939, dels ock särskilda skriftliga kallelser, som varit likalydande med kungörelsen och som avsånts med posten den 15 april 1939 till länsstyrelsen i Hallands län för inkallande av allmänna ombud, till förrättnings sökanden och till vissa delägare uti de samfälligheter, som berördes av det ifrågasatta ägoutbytet.

Ytterligare hade en kungörelse med kallelse till Fannarps och Onsjö byars skifteslag inom föreskriven tid före sammanträdet varit anslagen å tavlan för kommunala meddelanden inom Söndrums socken, och hade lantbrukaren John Nilsson å Björkegård fått mottaga den för nämnda skifteslag avsedda kallelsen.

2 §.

Ansökningsen och det utfärdade förordnandet föredrogs och bilades protokollet /Bil. A och bil. B/.

3 §.

Antecknades, att ansläning till jäv mot förrättningslantmätaren icke förekom, samt att ej heller gode männen befunnos jävige.

4 §.

Företeddes:

1. förelag till byggnadsplan för de fastigheter, som omförmälas i ansökningsen, vilket förelag blivit upprättat år 1938 å länsarkitektkontoret;
2. terrängkartor över samma trekt, upprättade år 1937 av undertecknad distriktslantmätare.

5 §.

Till komplettering av innehållet uti 1 § här ovan skulle här antecknas, att följande sakägare kommit till förhandlingarna tillstades; nämligen förrättningsseökanden godsägaren å Vapnå fideikommiss Eric Steël von Holstein; Kungl. Maj:t och Kronan genom jägmästaren Lennart Hollström i Hallands revir, vilken till stöd för sin behörighet åberopade gällande instruktion för skogsstaten; lantbrukaren John Helge Nilsson i Björkegård; lantbrukaren Karl Gustaf Johansson i Mjällby; lantbrukaren Tage Persson i Kullegård; lantbrukaren Johannes Rysén i Onsjö; lantbrukaren David Bergman i Strömlids.

6 §.

Förrättningslantmätaren redogjorde för innebörden av bestämmel-

serna uti 20 kap. 1 § andra stycket jorddelningslagen.

7 §.

Godsägaren Stael von Holstein lämnade en detaljerad redogörelse för byggnadsplanen och det sätt, på vilket man tänkt sig få densamma genomförd. Fideikommisset ämnade själft betala alla kostnader för iordningsställandet av de nya vägarna inom planområdet. Efter hand som bebyggelsen komme att avskära de gamla tångvägarna, skulle fideikommisset anvisa nya färdvägar för tångvägarna utan särskild kostnad för desamma, varvid utbyte mellan gamla samfälliga vägar och de nya utmälen bleve erforderligt.

8 §.

Sakägarna och förrättningsmännen togo förut återopade terrängkartorna i betraktande, varvid redogörelse lämnades för läget av vägar och samfälliga platser i Svrigt.

9 §.

Godsägaren Stael von Holstein påyrkade ägoutbyttets företagande enligt ansökningsen och förordnandet.

10 §.

Beträffande de samfälliga vägar, som voro avsatta enligt de äldre kartorna men som för tillfället icke voro å marken syhliga eller såsom vägar använda, godkände sakägarna enhälligt, att samma vägar utan vidare finge flyttas till plankatorna eller andra lämpliga platser, dock borde fideikommisset betala byteskostnaderna.

Rörande de samfälliga vägar, som för tillfället nyttjades såsom tångvägar i lägen, ungefärligen överensstämmande med visningen å de gamla kartorna, hodo de närvarande sakägarna intet att erinra mot framtida utbyten med förflyttning till plankatorna och deras förlängningar åt båda hållen till anslutning dels med nedfartsvägarna ^{W)} lägre åt öster och till havsstranden väster därom, under

21.
föresättning, att fideikommisset betalade både anläggningskostna-
den intill samma framkomlighet, som de gamla vägarna nu ägde, och
byteskostnaderna. Fideikommisset åtog sig berörda kostnader. Under
nämnda föresättning hade de närvarande sakkägarna intet att erinra
mot fastställande av byggnadsplanen i befintligt skick, men borde
frånvaras - då frågan om utbyte av tångvägarna bleve mera aktuell -
vid de blivande byteförrättningarna någonsin tillse, att förfärdet
bleve så obetydligt som möjligt med hänsyn till befärdens längre av-
stånd att fara med tången efter de nya vägarna, vilka avstånd bor-
de nedbringas så långt möjligt. Enshande åtagande och medgivande
lämnades från bägge sidorna beträffande den tångupplägningsplats,
varå godsägaren Stael von Holstein för närvarande har uppfört ett
gammalt garage, numera använt som sommarstuga, beträffande vilken
plats ifrågasatts visat utbyte genom utläggande av ny upplägnings-
plats strax söder om den gamla.

På förslag av förrättningslantmätaren enades de närvarande
därom, att det skulle anstå med ägutbytens till vidare till dess
byggnadsplanen blivit fastställd och i samband med blivande exploa-
tering fråga uppkomme om avstängning av de gamla tångvägarna.

11 §.

Sakkägarna utågo sig emellan herrar godsägaren Stael von Hol-
stein, John Nilsson och David Bergman till justeringsmän för dagens
protokoll.

Strandlida den 5 maj 1939.

På tjänstens vägnar:

Ragnar Engdahl.

Distriktslantmätare.

Erik Larsson
God man.

Oscar Persson
God man.

Samma den 5 maj 1939 uppläst och justerat, som ovan:

Eric Stael v. Holstein

John H. Nilsson

David Bergman

Bestyrkes, på tjänstens vägnar:
Ragnar Engdahl.

Avskrift.

A.D. 428/1940.
25 6 42, 24.
Hallands länshandlingar

E.D. år 1940.

Litt.E.N:r 32

Länsstyrelsens i Hallands län resolution i fråga om fastställande av byggnadsplan för delar av vissa hemman och samfälligheter under Onsjö och Fammarp byar i Söndrum socken; given Halmstads slott i landskansliet den 29 december 1941.

Med en den 20 juni 1940 hit inkommen ekrift har godsägaren Eric Stael von Holstein å Vapnå hit överlämnat ett av länsarkitekten Bengt Östnäs under år 1940 upprättat, å karta avfattat förslag till byggnadsplan för delar av vissa hemman och samfälligheter under Onsjö och Fammarp byar i Söndrums socken, till vilket förslag höra följande byggnadsbestämmelser och beskrivning:

"BYGGNADSPLANEBESTÄMMELSER.

§ 1.

Byggnadsplaneområdets användning.

Mom. 1. Med B betecknat område får användas endast för bostadsändamål. Länsstyrelsen må dock medgiva inredning av lokaler för handel och hantverk samt för pensionat och liknande rörelse, där så prövas lämpligt.

Uthus eller annan gårdsbyggnad får å tomtplats icke uppföras. Byggnadsinspektören må dock i undantagsfall medgiva uppförande av dylik byggnad, då inspektören efter grannarnas hörande finner detta med hänsyn till byggnadens ringa storlek och andra inverkan omständigheter utsn olägenhet kunna ske.

Mom. 2. Med H betecknat område får användas endast för hotell- eller restaurangändamål.

Mom. 3. Med V betecknat område skall utgöra vattenområde, som icke får utfyllas eller överbygges.

§ 2.

Byggnadseätt.

Mom. 1. Med B eller H betecknat område får bebyggas endast med hus, som uppföras fristående.

§ 3.

Område, som icke eller endast delvis får bebyggas.

an avgift.

Överlantmätaren (+ karta).

Mon. 1. Med punktprickning betecknat område får icke bebyggas.

Mon. 2. Av tomtplats areal får högst en tiondel bebyggas.

§ 4.

Byggnads läge å tomtplats.

Mon. 1. Byggnad må icke läggas på mindre avstånd från gräns mot intilliggande tomtplats än som motsvarar hälften av den för byggnaden tillåtna största höjden, ej heller i något fall närmare gränsen än 4,5 meter.

Mon. 2. Finnes uthus eller annan gårdsbyggnad utan lägenhet kunna uppföras i gräns mot intilliggande tomtplats eller på mindre avstånd från gränsen än 4,5 meter, må byggnadsinspektören efter grannens hörande sådant medgiva.

Mon. 3. Avståndet mellan skilda byggnader å samma tomtplats må icke vara mindre än som motsvarar den för byggnad tillåtna största höjden; byggnadsinspektören likväl obetsget att, där så prövas lämpligt, för uthus eller annan gårdsbyggnad medgiva mindre avstånd, dock ej under 3 meter.

§ 5.

Antal huvudbyggnader och lägenheter.

Mon. 1. Å med B betecknat område får endast en bostadsbyggnad uppföras å varje tomtplats.

Mon. 2. Å med B betecknat område får bostadsbyggnad innehålls högst två bostadslägenheter.

§ 6.

Tomtplats areal.

Inom med a, b eller c betecknat område får byggnad uppföras endast å tomtplats, vars areal är minst respektive 800, 1000 och 1500 kvadratkilometer. Länsstyrelsen må dock medgiva, att byggnad uppföres jämväl å tomtplats, vars areal är mindre, därest särskild anledning därtill föreligger och så prövas kunna ske utan olägenhet.

§ 7.

Fönster till bonings- och arbetsrum.

Framför fönster till bonings- eller arbetsrum skall lämnas obebyggt ett område av minst 9 meters bredd ovan ett plan i jämnhöjd med fönstrets underkant; dock må fönster anbringas mot gårdsdel av mindre bredd ovan detta plan, därest rummets behov sådär är nöjaktigt tillgodosett

genom annat fönster.

§ 8.

Hushöjd.

Mom.1. Å med I, II eller III betecknat område får byggnad icke uppföras till större höjd än respektive 4,5, 6,5 och 12 meter.

Mom.2. Uthus eller annan gårdsbyggnad får icke uppföras till större höjd än 2,5 meter.

§ 9.

Våningsantal.

Mom.1. Å med I, II eller III betecknat område får byggnad uppföras med respektive högst en, två och tre våningar.

Mom.2. Å med v betecknat område får utöver stadgat våningsantal vind inredas.

§ 10.

Takfall.

Tak över oinredd vind får givas en lutning mot horisontalplanet av högst 30°.

§ 11.

Undantag.

Där byggnadsinspektören provar sådant av arkitektoniska skäl eller eljest nödigt, må för vissa byggnadspartier smärre avvikelser kunna medgivas från vad ovan stadgats angående hushöjd och taklutning."

BESKRIVNING.

Förslaget omfattar ett område inom Söndrums socken, beläget vid Kattegatt ungefär 1,5 km norr om Tylösand. Området är avsett att bebyggas med sommarbostäder. För området gälla utomplansbestämmelser, fastställda av länsstyrelsen den 2 juli 1938.

derätts-
allanden.

All mark inom planområdet, med undantag för vissa samfälligheter, tillhör Vapnö fideikommiss. Samfälligheterna upptaga stranden samt i mindre omfattning delar av dynerna och marken närmast innanför dessa. Ett antal samfälliga vägar gå över området till samfälligheterna vid stranden.

äng.

Planområdet sluttar sakta mot havet. Ungefär 500 m från stranden är stigningen något brantare än i övrigt. Längs stranden, utom vid dess nordligaste del ligger på c:a 50 m avstånd från havet en rad dynar, vilka på vissa ställen nå upp till en höjd av 10 m över havets

medelvattenyta. Hela stranden utgöres av fin sand.

Närmast innanför dynerna är området bevuxat med ljung och enstaka låga tallbestånd. Den södra delen av området upptages i övrigt av tallskog, den norra av åker och äng samt delvis försumpad ljungmark.

**Befintliga
vägar**

Tillfarte till området sker för närvarande genom den allmänna väg, som går österut från stranden i områdets nordligaste del, den skk. Ringenäsvägen. Samtliga vägar inom området, med undantag för Ringenäsvägen och den från denna vid områdets nordöstra gräns utgående vägen, äro markvägar utan större betydelse.

**Befintlig
bebyggelse.**

Området är för närvarande i huvudsak obebyggt. I närheten av Ringenäsvägen ligga en lantgård och tre sommarbeståder; inom området finnes i övrigt endast sex mindre sommarstugor.

Vid utformningen av förslaget har det ansetts angeläget att så vitt möjligt bibehålla områdets nuvarande, naturliga karaktär. På grund härav har den norra delen av området, som i stort sett saknar trädvegetation, endast i mindre utsträckning föreslagits utnyttjad för bebyggelse. I den södra, skogbevuxna delen har en tätare bebyggelse ansetts kunna äga rum.

**Föreslagna
vägar.**

I ungefär nordsydlig riktning har i närheten av planområdets östra gräns dragits en huvudväg, som i norr har anslutning till Ringenäsvägen. Då fråga väckts om anläggande av en allmän väg utmed kusten från Halmstad, förbi Tylösand, genom ifrågavarande område och vidare norrut, har huvudvägen utformats som en genomfartsväg för snabbare trafik. Vägen har förlagts mitt i ett omkring 40 m brett parkbälte. Ungefär parallellt med huvudvägen och väster om denna har föreslagits en uppsamlingsväg, från vilken flertalet bostadsvägar utgå. Intill dess ovannämnda allmänna väg kommer till stånd, torde denna uppsamlingsväg kunna fylla behovet av förbindelseleder parallellt med stranden.

De från uppsamlingsvägen västerut gående bostadsvägarna avslutas innanför dynbältet med vändplaner. Det

har icke ansetts önskvärt, att förbinda dessa vägar med en väg parallell med stranden, enär körtrafiken i områdena närmast dynerna syns böra inskränkas så långt som möjligt.

Vägnätet har föreslagits på sådant sätt, att lämplig förbindelse med angränsande områden kan erhållas. Erforderliga parkeringsplatser kunna anordnas i parkområdena invid huvudvägar.

För att åstadkomma gode gångförbindelser och gångvägar på ett flertal ställen föreslagits genom byggnadsområdena. Dessa gångvägar äro tänkta förbundna genom promenadvägar inom parkområdena.

rker.

Som föreslagna parker böra nämnas strand- och dynområdet, avsett för friluftsbad, ett större område i planens norra del, lämpligt för lek- och sportanläggningar, parkbältet omkring huvudvägen samt smärre parkbälten mellan byggnadsområdena. De senare gå i allmänhet i östvästlig riktning och äro avsedda att förbinda strandområdet med de österut liggande bostadsområdena.

byggnads-
ark.

Byggnadsmerken är i första hand avsedd för bostadsändamål. Inom området torde i huvudsak endast sommarhus komma att bli uppförda. Då det emellertid visat sig svårt att anvisa bestående platser för det fåtal handels- och hantverkslokaler samt pensionat, som kunna erfordras inom området, har i förslaget till byggnadsplanbestämmelser angivits att länsstyrelsen må medgiva uppförande av sådana byggnader inom bostadsområdena. Endast friliggande hus få uppföras.

Inom de flesta bostadsområdena få endast envåningshus uppföras; vindsinredning har i allmänhet icke ansetts böra få förekomma. Endast i den med högre skog bevuxna sydöstra delen av området ha tvåvåningshus ansetts lämpligen kunna tillåtas. Taklutningen har överallt utom inom några mindre områden begränsats till 30° , då det ansetts önskvärt att byggnaderna göras så litet i ögonen fallande som möjligt. Inom sistnämnda område tillåtes även vindsinredning.

Minimigränsen för tomtplats areal har satts till i allmänhet 800 m^2 inom de områden, där endast envåningshus få uppföras, och till 1000 m^2 inom områden för tvåvåningsbebyggelse. För envåningsområdena i den helt öppna terrängen i planområdet norra del har dock tomtplatsernes minimiareal föreslagits till 1500 m^2 , då det ansetts önskvärt att här erhålla en glesare bebyggelse.

I byggnadsplanbestämmelserna har för att undvika uppkomsten av onödigt många byggnadskroppar föreslagits, att uthus i allmänhet icke

får uppföras.

Vid stranden och tämligen centralt i planområdet har mark reserverats för uppförande av hotell- och restaurangbyggnader, varav en mindre del avsetts för trevåningsbebyggelse, resten för envåningshus. På området för envåningshus är det avsett att uppföras ett flertal mindre byggnader, var och en innehållande ett, två eller tre hotellrum med tillhörande biutrymmen. Denna form av hotell synes väl lämpad för ifrågavarande trakt med hänsyn till dess natur och dess karaktär av rekreationsplats.

Vatten- Den inom ungefär 100 m från stranden belägna delen av havets område.
har i förslaget upptagits som vattenområde".

Sedan överlantmätaren i länet Arvid Back avgivit infordrat yttrande i ärendet, har i 85 och 94 §§ byggnadsstadgan den 20 november 1931 omfört sammanträde, efter vederbörliga kungörelser och kallelser, hållit härstädes den 27 januari 1941.

Efter det härpå länsarkitekten avgivit förnyat yttrande, har förslaget till byggnadsplan jämlikt 90 och 95 §§ i byggnadsstadgan hållits för granskning tillgängligt härstädes under viss numera förfluten tid, varom även samtliga markägare, vilkas rätt berördes av förslaget, kommunalfullmäktige i Söndrums socken, drätselkammaren och byggnadsnämnden i Halmstad samt vägstyrelsen i Halmstads härads vägdistrikt författningss enligt underrättats.

Vad sålunda och vidare förekommit har länsstyrelsen tagit i övervägande och finner, med stöd av 60 § i stadsplanelagen den 29 maj 1931, ekligt fastställa ifrågavarande förslag till byggnadsplan.

Jämlikt 2 § andrs etycket i Kungl. kungörelsen angående expediering av beslut rörande ändring i rikets indelning m.m. den 18 juli 1928, sådant detta lagrum lyder genom Kungl. kungörelsen den 20 november 1931, skall, sedan denna resolution vunnit laga kraft, iakttagas, dels att avskrift av densamma jämte kopia av tillhörande karta med beskrivning tillställas Kungl. Lantmätaristylelsen och länets lantmäterikontor, och dels att till lantmäterikontoret överlämnas ytterligare en avskrift av resolutionen jämte kopia av kartan med beskrivning för att tillställas vederbörande domhavande.

Dsn, som med denna resolution icke åtnöjes, äger att däruti hos Kungl. Maj:t i underdånighet söka ändring genom besvär, vilka vid äventyr av talans förlust skola till Kungl. Kommunikationsdeparte-

mentet ingivas eller insändes sist före klockan tolv å trettionde
dagen från delfäendet härav, dock att menighet, som klagar, äger till-
godsejuta femten dagars längre besvärstid.

Hilding Kjellman

Gunnar Wennergren

all
H Rätt svskrivet; betygas
På tjänstens vägnar:

Gunnar Wennergren

Förteckning över de fastigheter som ingå i den del av
Onsjö och Fammarps byar för vilken byggnadsplan blivit fast-
ställd.

del av 1/2 mtl Onsjö 2¹

" " 1 " " 7¹

" " 1 " Onsjö Bögeshättan 9¹

" " 1/4 " Onsjö 11¹

" " 1 " " 12¹

hela Fammarp Frösakull 4³.